RECHTSPRAAK

Artikel 8 Waadi niet van toepassing, er was sprake van aanneming van werk; verlof, vakantie en inroostering gingen via werkgever.

Feiten

Werknemer is vanaf 11 juli 2022 tot en met 10 augustus 2024 in dienst geweest bij werkgeefster in de functie van monteur. Werknemer heeft gedurende zijn dienstverband 375 dagen werkzaamheden verricht bij bedrijf 2, waar hij zich bezighield met onderhoud van treinen. Werknemer voert aan dat hij gedurende de dagen dat hij voor bedrijf 2 heeft gewerkt alle instructies voor de uit te voeren werkzaamheden van bedrijf 2 heeft gekregen. Bedrijf 2 stelde eisen aan de uitvoering, beoordeelde het werk en evalueerde de kwaliteit. Werkgever leverde een basisuitrusting aan gereedschap, maar was niet betrokken bij de dagelijkse aansturing, leiding of toezicht. Zijn rol was beperkt tot het faciliteren van de werkzaamheden. Roosters, ziekte en verlof werden met bedrijf 2 afgestemd. Na afloop van de inzet bij bedrijf 2 door werkgever is werknemer ook daadwerkelijk in dienst getreden bij bedrijf 2. Werkgever betwist dat de leiding en het toezicht bij bedrijf 2 lagen en voert voor dit standpunt aan dat alle wezenlijke werkgeversbevoegdheden bij hem lagen, zoals planning, verlof, ziekte en beoordeling. Het eindresultaat van werkgever werd door bedrijf 2 aan hem teruggekoppeld, hij gaf geen individuele feedback aan medewerkers van werkgever. De primaire vordering van werknemer is een loonvordering waaraan hij artikel 8 Waadi en de cao Metalektro ten grondslag heeft gelegd. Volgens werknemer is namelijk sprake van terbeschikkingstelling door werkgever aan bedrijf 2, reden waarom hij gelijk aan een werknemer van bedrijf 2 in dezelfde functie zou moeten worden beloond. Werknemer had, als hij werknemer van bedrijf 2 was geweest, volgens de cao Metalektro recht gehad op een hoger loon. Daarnaast stelt werknemer dat zijn arbeidsovereenkomst in strijd is met artikel 44 van de cao Technisch Installatiebedrijf. Artikel 7 arbeidsovereenkomst bepaalt dat één uur reistijd per dag voor rekening van werknemer blijft, terwijl artikel 44 cao Technisch Installatiebedrijf bepaalt dat enkel de reistijd naar de plaats waarvoor de dienstbetrekking is aangegaan niet voor vergoeding in aanmerking komt. Dat zou volgens werknemer betekenen dat het verschil tussen de reistijd van (en naar) de zaak moet worden afgetrokken van de reistijd van (en naar) bedrijf 2, en het verschil daartussen wel moet worden uitbetaald.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. Feitelijk was sprake van onderaanneming. Bedrijf 2 voerde in opdracht van NS grootschalig onderhoud aan treinen uit. Om deze opdracht uit te kunnen voeren had bedrijf 2 behoefte aan extra monteurs. Werkgever leverde voor een specifieke opdracht van bedrijf 2 monteurs. Relevant in dezen acht de kantonrechter dat

werknemer zijn verlof en ziekte bij werkgever doorgaf/afstemde, en met name ook het rooster van werkgever ontving. Eveneens staat niet ter discussie dat, hoewel werknemer veel dagen van zijn dienstverband bij bedrijf 2 heeft gewerkt, hij ook op andere projecten van werkgever werkte, hetgeen bevestigt dat de planning voor de inzet van werknemer bij werkgever lag. Daarnaast droeg werknemer kleding van werkgever, had hij basisgereedschap van werkgever ter beschikking en reed hij met een door werkgever verstrekte bedrijfsauto om op locatie te komen. Deze feiten bijten overigens niet met de beschrijving van werknemer over de dagelijkse gang van zaken. Wanneer hij langere tijd bij één en dezelfde opdrachtgever van werkgever werkte, zoals het geval was bij bedrijf 2, is het logisch dat hij verlof en ziekte ook daar doorgaf, er werd immers volgens planning op hem gerekend. Dat hij dit deed, maakt echter nog niet dat hij daartoe ook verplicht was. Dat hij instructies ontving over uit te voeren werkzaamheden en specifiek gereedschap van bedrijf 2 kreeg, wat door werkgever wordt betwist, maakt dit niet anders. Werknemer heeft de subsidiaire, geheel nieuwe, grondslag ten aanzien van zijn vordering met betrekking tot reistijd pas bij akte vermeerdering van eis, na de conclusie van antwoord en tien dagen voor de zitting ingesteld. Dit is op een laat tijdstip, maar niet in strijd met de goede procesorde. De kantonrechter is van oordeel dat er door dit late tijdstip nog onvoldoende ruimte is geweest voor debat. Werkgever krijgt de gelegenheid zijn standpunt nader toe te lichten en te onderbouwen, waarna werknemer gelegenheid zal krijgen hierop te reageren. Iedere verdere beslissing wordt aangehouden.

Instantie: Rechtbank Gelderland
Datum uitspraak: 30-09-2026
ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2026:8236
Zaaknummer: K/5001/12010350
Rechters: E.C. Zandman
Advocaten: I. Atar
Wetsartikelen: 7:690 BW